

عنوان مقاله:

تبیین نقش مکان و فضا و عوامل موثر آن در پایداری یک بنا

محل انتشار:

اولین کنفرانس شهرسازی، مدیریت و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهرا بادیه نشین - دانشگاه علم و هنر یزد

محمدحسن فلاح - دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

امین حبیبی - دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

حس مکان و انعطاف پذیری از مفاهیم کلیدی در الفبای شکل گیری مکان و فضا میباشند که در صورت مطالعه عمیق میتوان به تدوین اصول طراحی پایدار کمک کرد. هدف این مقاله پرداختن به مفاهیم این اصطلاحات و تبیین روشی که بتوان این مفاهیم را به معماری پایدار نزدیک کرد است. شولتز: هستی فضا از مکانها است نه از خود فضا لذا طراحی فضا وابسته است به شناخت ما از مکان و آنچه حس مکان نامیده می شود حس مکان بیانگر این است که مردم هنگام حضور در فضا چیزی فراتر از خصوصیات کالبدی و حسی دریافت میکنند. مکان تجلی گاه عینی زیست جهان است. مکان، ثبات و پایداری فضا و زمانی زیست جهان است عوامل انسانی و کالبدی و طبیعی هر سه در چگونگی شکل گیری ادراک در مورد مکان موثرند. در اینجا به عوامل دوسوی های حواس پنجگانه و مکان و خاطره میپردازیم که محرک یکدیگر خواهند بود [1] از دیدگاه عینی و مادی فضا، بستری است که روابط اجتماعی و حیات مدنی در آن جریان میابد. روابط بر مبنای واقعهها و حادثهها شکل میگیرد و حیات مدنی را به حیات واقعی تبدیل کرده و سبب می شود تا خاطره شکل بگیرد و ذهن محل انباشت خاطرهها گردد! افلاطون میگوید: امکانات یک فرد نسبت به نیازهایش خیلی محدود است و هر اندازه فرد تلاش کند به تنهایی نمیتواند نیازهای خود را برآورد در نتیجه با واژههای به نام انعطاف پذیری آشنا میشویم که در طول زمان با تغییر نظام سکونت، خانوار و تغییر نیازها بتوان فضا را به شکل مورد نظر نزدیک کرد و به مرور زمان پایداری فضا ایجاد شود منظور از واژه انعطاف پذیری، انعطاف پذیری فضایی و ساماندهی فضا ی انسان ساخت است و تغییر در آن برای دستیابی به شرایط، نیازها و کاربردهای جدید است

کلمات کلیدی:

مکان حس تعلق، فضا، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/584044>

